

Filistin sloganlarımız üzerine Şili partisine mektup

Şilili yoldaşın mektubunun ve Nahuel Moreno'nun cevabının çevirisinde Uluslararası Postacı dergisinin 1982 Eylül tarihli Yıl 1, 8 numaralı sayısında yayımlanan İspanyolca orijinal versiyonları baz alınmıştır.

Şilili Bir Yoldaşın Mektubu

Sevgili yoldaşlar,

Bu mektubun amacı, Filistin'e dair savunduğumuz çizgi hakkında açıklama rica etmektir. İç Bülten'in 11 numaralı ve Uluslararası Postacı'nın 7 numaralı sayılarını kendimize temel olarak alıyoruz. Tereddütlerimizi çok özet şekilde şöyle sıralayabiliriz:

1.) Burjuva bir slogan olan "laik, demokratik ve ırkçı olmayan Filistin" sloganını neden merkezi slogan olarak yükseltiyoruz? Neden Filistin'de burjuva bir devletin inşasından yana taraftarız? Bu sloganı, siyonizme ve emperyalizme karşı mücadele içinde bu özelliklerde bir devlet ortaya çıkarsa onu destekleyeceğimiz şeklinde anlıyorsak da bizim için konu tam olarak net değil çünkü bugün bu slogana kendi sloganımız olarak sahip çıkıyoruz.

2.) Bu sloganla tam da Stalinizm ve küçük burjuvazi karşısında gerici "aşamalı devrim" ideolojisine taviz vermiş olmuyor muyuz? Eğer yanılmıyorsak, (Uluslararası Postacı'nın 7 numaralı sayısının da işaret ettiği üzere) bu slogan kısa zaman öncesine kadar Stalinizm ile Filistin burjuvazisi ve küçük burjuvazisinin ana sloganıydı. Bu burjuva Filistin devletinin "sosyalizm için mücadelede bir adım olarak" (Uluslararası İşçi Birliği [LIT] bildirisi) hizmet edeceğini savunduğumuzda

Stalinizmle aynı şeyi söylemiş olmuyor muyuz?

3.) Troçkizmin bizce Filistin için klasik sloganı olan, siyonist devletin yıkımı üstünde temellenen bir Filistin Kurucu Meclisi sloganı neden gözardı edilmektedir? Bir geçiş sloganı olarak gördüğümüz bu slogan, bizce asgari bir slogan olan burjuva Filistin devleti sloganı ile neden değiştirilmiştir?

4.) Bugün Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) liderliğine de yayılan bir ihaneti barındıran bu sloganı kendi sloganımız yapmamız için İç Bülten'in 11 numaralı sayısının işaret ettiği, "bu slogana FKÖ onu terk ettiği için biz sahip çıkıyoruz" türünden taktik bir kriter yeterli midir? Küçük burjuvaziyi "soldan" takip etmek ve emperyalizm karşısındaki teslimiyeti yolunda onun ıskartaya çıkardığı sloganların cesetlerini sırtlanmak midir bizim yöntemimiz?

5.) Neden FKÖ'ye dair bir nitelendirmeyi, en azından İç Bülten'imizde yapmıyoruz? Yoksa bu örgüt burjuvazi ve küçük burjuvazi tarafından kontrol edilen, ve bu kontrolün ifadesini Arafat'ta bulan cepheci bir örgüt değil midir? FKÖ, Filistin halkına yayılan inanılmaz kahramanlıkla açık bir çelişki içinde bolca teslimiyet işareti veren bir örgüt değil midir? Basınımızın "devrimciler" olarak atıfta bulunduğu sektörler kimlerdir, Naif Havatme midir yoksa Corc Habaş mıdır? "Sosyalizm yolunda Filistinlilerin mücadelesinin liderliğini üstlenmesi için" FKÖ'ye çağrı yapan İç Bülten'in önerisi akıl almaz bir yanılğı içermiyor mu? Burjuvaziye ve küçük burjuvaziye "sosyalizm için mücadele etmesi" çağrısı yapmış olmuyor muyuz? Sosyalizm düşüncesini pratik ve gerçek çerçevenin tamamen dışına çekip, Filistin'e dair ana slogan olarak asgari bir sloganın "özürçülüğünün" yolunu yapmak dev bir hata değil midir? Son olarak, Orta Doğu'da, Filistin'de Troçkist bir partinin inşası gerekli değil midir?

Yarım akıllı bir ukalalık peşinde değiliz. Sorduğumuz sorular, Filistin'e dair çizgimizde ikna olmadığımız yönleri kapsamlıca ortaya koymaktadır. Ayrıca siyonist saldırganlığın İranlı kitlelerin askeri zaferleri ile ilişkilendirilmemesine de şaşırılmış durumdayız. Bizce emperyalizm, İran devrimini durdurmak ve, İran'ın bölgedeki tek müttefiki olan ve Lübnan'da da askeri varlığı olan Suriye'yi

zayıflatmak için bu saldırganlığa özellikle acil şekilde yeşil ışık yakmıştır. Dolayısıyla biz ilkesel olarak şöyle bir sonuç çıkarıyoruz ki İran'ın kazanacağı bir zafer bölgedeki antiemperyalist mücadeleye müthiş bir ödül olacaktır ve açıkçası bu sebepten, İran ve Irak ordularının silahlarını siyonizme doğrultmaları sloganını da anlamıyoruz. Irak karşısında İran'ın askeri zaferinden ve Amerikan emperyalizmi ile Stalinizm arasındaki Kutsal İttifak'ın yoğunlaşmış ve mükemmel bir ifadesi olan Saddam Hüseyin rejiminin yıkılmasından sonra gerçekleşecek olan senaryo yüksek ihtimalle bu olacaktır. Eklemeliyiz ki Ayetullah, Bağdat üstünden Kudüs'e yürümek zorunda kalmamak için saldırıyı tam da Irak'ta durdurmuş gibi gözükmektedir. Irak rejiminin Lübnan'da da mevcut hale gelmesine mani olmak için onu ortadan kaldırmakta olan Ayetullah, emperyalizm lehtarı bir engel olarak gayet iyi işlev görmektedir. Toparlarsak, İran ve Irak halklarına siyonizmle savaşmaları için çağrı yapmanın zorunlu olduğuna inanıyoruz ama bugün bunun yolunun Irak'taki Saddam Hüseyin rejiminin devrilmesinden geçtiğini düşünüyoruz.

Şüphesiz ki Lübnan Savaşı'nın nitelendirilmesinde, antiemperyalist nitelikteki ana sloganlarda ve siyonist devletin tahrip edilmesinin eksen olarak belirlenmesinde aynı düşünüyoruz. Ayrıca söylemeliyiz ki kampanyayı da ileri taşıyoruz. LIT Bildirisi'ni el ilanları şeklinde çoğalttık ve Filistin'e dair de tartışmalar düzenliyoruz. Burada oldukça propagandist nitelikte bir kampanyaya ihtiyacımız var. Daha ötesi, kendimizi de konuya dair en detaylı şekilde bilgilendiriyoruz çünkü kampanya FKÖ ile burada birleşik cephe kurmak için nafile şekilde niyet ederek bizi yavaşlatıyor. FKÖ ise hem hükümet hem de "kamuoyu" karşısında şirin gözükmekten başka hiçbir şey yapmamaya devam ediyor ki günümüzün Şilisi gibi bir ülkede de kamuoyunun kalitesini tahmin edebilirsiniz.

Kardeşçe selamlarımızı gönderiyoruz.

Santiago, 31 Temmuz 1982

İşçi Devriminin Yolunu Açabilecek Demokratik Bir Slogan

Nahuel Moreno

Sevgili yoldaşlar,

31 Temmuz tarihli, Orta Doğu'ya dair pozisyonlarımıza açık ve dolaylı eleştiriler getiren ve "özetleyici" sorular içeren mektubunuzu aldık. Soruna yaklaşmak için uygulanacak yöntem de dahil olmak üzere tüm farklılıklarımızın temeli, laik, demokratik ve ırkçı olmayan Filistin politikası ile sloganının burjuva nitelikte olmalarına ve, "siyonizme ve emperyalizme karşı mücadelede eğer bu özelliklerde bir devlet ortaya çıkarsa" bu politika ve sloganın bizi o devlete destek olmanın ötesinde bir noktaya taşımayacağına dair kanaatinizden doğmaktadır.

Diğer taraftan, mektubunuzun sonunda "Lübnan Savaşı'nın nitelendirilmesinde, antiemperyalist nitelikteki ana sloganlarda ve siyonist devletin tahrip edilmesinin eksen olarak belirlenmesinde" bizimle "doğal olarak" mutabık olduğunuzu söylediğiniz kısımda aramızdaki farklılıklar en kesin haline ulaşıyor. FKÖ ve Suriye birliklerine askeri desteği "eksen" alan sloganımıza verdiğiniz onay da bunun cabası.

İlk bakış itibarıyla farklılıklar sadece taktiksel gibi görünmektedir. Size göre, "eksen" ve "temel" olarak "siyonist devletin yıkımının" alınması konusunda tamamıyla anlaşma içindeyiz ama "sonrasında" inşa edilmesi gerekenin ne olduğuna dair mutabık olmadığınızın işaret etmekteyiz: bizim laik, demokratik ve ırkçı olmayan bir Filistin devletine dair "burjuva" slogandan yana olduğumuzu, buna karşın sizin ise "geçişsel" ve "Troçkizmin klasiği" olarak gördüğünüz siyonist devletin yıkımı zemininde temellenen Filistin kurucu meclisi sloganından yana olduğunuza işaret ediyorsunuz. Biz ise ayrışmanın tam da böyle olmadığını düşünüyoruz:

İsrail'i yıkmakta olan kimdir?

İlkeli mutabakatımızdan mantıksal olarak türeyen bu ilk soru dile getirildiğinde, yönetime dair derin farklılıklar devreye girmektedir ve daha sonra bu da sloganlara ve politikalara yansımaktadır. Eğer belirleyici ve temel önerme siyonist devletin yıkımı ise, bu ilerici ve tarihsel görevi bu noktada yüklenen objektif güçlerin kimler olduğunun, onlara destek verecek ve görevlerini büyük bir şevk ve güçle tamamlamalarını sağlayacak en uygun sloganların hangileri olduğunun tespiti için çalışmalıyız.

Bu görevi gerçekleştirecek olan acaba İsrail'in sömürülen ve ayrımcılığa uğrayan (İsrail doğumlu) yerlileri ve Seferatlar mıdır? Yoksa Aşkenaz emekçileri midir? Şu anda, bu güçler siyonist devletin birer kalesidir ve onun yıkımında öncü olamazlar. Aşkenaz işçi aristokrasisi, İşçi Partisi vasıtasıyla tamamen siyonizmle beraberdir. Begin'e seçim tabanını İsrail doğumlu yerliler ve Seferatlar sağlamışlardır ve bugün de onun Arap topraklarını kolonileştirme planlarını coşkuyla desteklemektedirler.

İsrail'e karşı sürekli mücadele içinde kalmış olan mevcuttaki yegane sosyal kesim Arap ve İslami hareket olmuştur ki bu hareketin de tartışmasız öncüsü siyonistler tarafından vatanlarından dışarı atılmış olan Filistinlilerdir. Irkçı devletin kurulduğu günden bu yana geçen 34 senedir İsrail'in yıkımı için verilen mücadelenin şekli, Filistinlilerin ve Müslümanların haklı savaşını desteklemektir. Biz onlardan başka bir güç göremiyoruz zira nesnel gerçeklik içinde siyonizmle elde silah çarpışmakta olan başka bir güç bulunmamaktadır.

O halde Troçkistler olarak bizim bu nesnel gerçekliğe uygun, bir diğer deyişle Arap halkının seferberliğine ve savaşına yardımcı olacak, sloganların belirlenmesi için çalışmamız zorunludur. Sizin aksine bizim yöntemimiz budur.

Görevi tamamlamak için bir slogan mı yoksa görevin tamamlanmasından sonrası için bir slogan mı?

Yöntemsel farklılıklarımız farklı sloganlarla birleştiğinde, bu sloganların mücadele

içinde oynamaları gereken rol ve mevkiye dair yeni bir sorun ortaya çıkmaktadır: Bir slogandan ne zaman ve ne için faydalanmak gerekir?

Eğer sizin Filistin kurucu meclisi sloganınızı rehber edinseydik, bu sloganı ancak "temel" görevin tamamlanmasından sonrası için yükseltebilirdik. Bu slogan temel görevin en iyi şekilde tamamlanmasına yardım etmek için değil, bu görevden sonrasına ait olan, bu örnek itibarıyla da siyonist devletin yıkımından sonra ortaya çıkabilecek olan bir tartışmayı çözmek içindir.

Troçki'nin somut olanı soyut içinde ve fütürolojik şekilde eritmek diye tanımladığı yöntem işte budur. İşin aslı o ki siz somut olanı, yani faşist, ırkçı ve Eski Ahit'e dayalı devleti yıkmaya yönelik Müslüman ve Filistinli mücadelesini fütürolojik bir soyutlamanın içinde eritmektesiniz; öyle ki devlet yıkılır yıkılmaz, çoğunluğu siyonist olan ve Filistinliler üstünde de mutlak bir sayısal çoğunluğa sahip olan devletin mevcut vatandaşlarına, hem de bu vatandaşların herbirine Filistinlilerle eşit şekilde birer oy hakkı vererek ülkenin yeniden örgütlenmesini tartışacak bir kurucu meclis için çağrı yapmayı planlıyorsunuz.

Öte yandan biz ise sloganın görevin, bu örnek itibarıyla İsrail devletinin yıkılması görevinin hizmetinde olması gerektiğini düşünüyoruz. Slogan, bu yıkımdan sonrasına ait bir problematiğe cevap için değil, bu yıkımı gerçekleştirmek içindir, Filistinlileri en iyi şekilde seferber etmek içindir. Sizin fütürolojik soyutlamanız ise bunu yapmak şöyle dursun tamamen gericidir.

Sizin sloganınız siyonist devletin yıkılması davasının yegane temsilcilerinin her seferinde daha da cüretli ve yürekli olmasına hizmet etmemekte, tam tersine bu amaca karşı çalışmaktadır. Filistin kurucu meclisi sloganı, bilinçli veya bilinçsiz şekilde, bugün siyonizme hizmet etmektedir, ona boyun eğmektedir; Lambert'in bu sloganı yükseltmesinin sebebi de işte budur, bu slogan Troçkizmi bırak devrimci bile değildir.

Mahcup destek tuzağı

Savaşın en temel sorunlarından biri, farklı şekiller altında 34 yıldır gelişen bir tartışma olan İsrail’de kimin kalma hakkının olduğuna dair tartışmadır. Şöyle de denebilir, siyonistler var olmaya devam edecekler mi yoksa etmeyecekler mi, içinde Yahudilerin yerleştiği emperyalist izole yerleşim bölgesi var olmaya devam mı edecek yoksa yok mu edilecek? Filistinliler siyonistlerin ve bu izole yerleşim bölgesini daha da güçlendirmeye çabalayan işgalcilerin gitmeleri gerektiğini söylüyor ve bunun için mücadele ediyorlar.

Eğer izole yerleşim bölgesi devam ederse, bir başka deyişle İsrail savaşı kazanırsa, bunun farklı şekillere bürünme imkanı bulunmaktadır. İşbirlikçi bir Filistinli azınlığı asimile etmeye ve ona bazı haklar tanımaya doğru ilerleyebilir, hatta bunlar seçimsel haklar dahi olabilir neden olmasın. Fakat İsrail’in Filistinlilerin savaşmasıyla yıkılmış olması demek siyonistlerin, ve onlarla beraber siyonistlere tüm sosyal ve politik tabanını veren kim varsa onların İsrail’i terk edecekleri anlamına gelir. Siyonistler İsrail’den dışarı sloganı, kati sonuca yöneliktir ve bizim siyonist devletin yıkılmasına dair formülasyonumuza içeriğini veren slogandır. Siyonist devleti yıkmamanın siyonistleri defetmekten başka bir yolu yoktur. Siyonistlerin kazanabileceği veya katılabileceği bir kurucu meclis seçimine izin veren bir sancak bizim asli sancağımız olursa, Filistinliler bu oy hakkının siyonistlerin çıkarına olduğunu görmeyecekler mi ve biz bu durumda kendimizi siyonistlerin yanında ve Filistinlilerin karşısında mücadele veriyor durumuna düşürmüş olmayacak mıyız? İşte o zaman, biz siyonist devletin ne çeşit bir mezar kazıcısı olabiliriz ki?

Siyonist devletin yıkımı sonrasındaki bir Filistin kurucu meclisi, siyonistlere destek vermenin ve

onların faşist gasplarına “demokratik” bir makyaj temin ederek mevcudiyetlerini onaylamanın tam anlamıyla mahcup yoludur.

Eğer kastedilen şey bu kurucu meclisin siyonist olmayan Yahudi yerleşimcilerden oluşacağı ise, buna itirazımızı yukarıda zaten ima etmiştik. Bu hayali yerleşimciler, mevcut değillerdir. Eğer Yahudi proletarya, bizim çağrı yaptığımız

gibi, kendi siyonist aygıtları ile kopuşma noktasına varırsa, Filistin mücadelesine dahil olmasının en iyi yolu üstünde çalışmamız gerekir. Ama bu, bugünün değil geleceğin konusudur.

Teorik bir hata

Kurucu meclis sloganının ortaya koyduğumuz üzere siyonizm lehtarı olması ve Filistinlilerin seferberliğine hizmet etmemesine rağmen mektubunuzda sizi bu slogana yönlendiren bir teorik hata bulunmaktadır. Bu sloganın bir “geçiş” sloganı olduğunu ve bu sebepten de bizim burjuva sloganımıza üstün olduğunu düşünüyorsunuz.

Bu düşünceniz hatalıdır. Kurucu meclis sloganı da tıpkı bizimki gibi tastamam burjuva bir slogandır. Bu iki slogan da işçi sınıfına has hiçbir unsur barındırmamaktadır. Kurucu meclis, burjuva demokratik bir çağrıdır ve sınıflar değil vatandaşlar üstünde yükselmektedir. Her yurttaşın bir oy hakkı mevcuttur. Burjuva politik hakların azami ifadesidir.

Her talep gibi bu da, kendi tarihsel kökeninden bağımsız olarak, geçişsel, ilerici, gerici, devrimci veya karşı devrimci bir rol oynayabilir, bu içinde bulunulan şartlara bağlıdır. Örneğin, tüm sömürgeci nitelikteki izole bölgelerde emperyalizmin bu bölgeleri savunması için kullandığı biricik araç olduğundan, bu sloganın bu bölgelerde yükseltilmesi karşı devrimci bir suçtur. Metropol ülkenin izole bölgelere gönderdiği yerleşimcilere biz hiçbir burjuva demokratik hak tanımıyoruz. Guantànamo’yu zapt ettiğimiz zaman biz Kübalılara ve askeri üsteki sömürgecilere eşit haklar veren bir kurucu meclis için çağrı yapmayız. Bugünden tezi yok bizim sloganımız, tıpkı İsrail’de olduğu gibi, sömürgeciler Guantànamo’dan dışarı sloganıdır.

İsrail’de halihazırda kurucu meclis sloganı Guantànamo’ya eşit seviyede karşı devrimcidir. Bu sloganı ancak o da ultra-propagandist bir şekilde yükseltebiliriz (ki bu da aslında hiçbir şeye hizmet etmeyecektir); sloganın öncesinde çok uzun

bir açıklama yaparak, bu talebin her daim ancak Filistinliler bunu talep ettiği takdirde ve de Araplarla yaşamak istemeyen, tüm faşist, ırkçı, siyonist Yahudilerin İsrail'den kovulmasından sonra gerçekleşebileceğini ifade etmeliyiz.

Bu tam anlamıyla netleştirilmezse, veya bu slogan bu yıkımın mevcut yerleşimcilerin zorunlu olarak dışarı çıkartılmasını içerdiğini açıklamadan İsrail devletinin yıkılması gibi soyut bir formül içinde eritilirse, o zaman bu slogan İsrail'deki Yahudi işgali oldubittisini kabul etmek, ve şimdiden başlayarak faşistler de dahil olmak üzere herkese karşı demokratik olacağımızı söylemek anlamına gelecektir.

FKÖ'nün önderliği bu sloganı neden terk etmektedir?

Buna karşın burjuva bir slogan olan ve işçi sınıfına has bir slogan olmayan laik, demokratik ve ırkçı olmayan Filistin sloganı, Filistin hareketinin yükselttiği en ilerici slogan olmasının yanında işçi devrimine kapıyı aralayabilecek olan bir slogandır. Bu slogan başka bir durumda karşı devrimci bir nitelik alabilir ama bugün sömürgeciler Guantànamo'dan dışarı veya siyonistler İsrail'den dışarı sloganlarıyla tam denk bir rol oynamaktadır; ki slogandaki "ırkçı olmayan" kısmı da aslında bunu ifade etmektedir. İrkçı Yahudilerin Filistin'den kovulmasından yana olan bu slogan bize oldukça iyi görünmektedir. Yarın birgün vakti geldiğinde ırkçı Araplar da kovulacaktır. Bugün değildir çünkü bugün İsrail karşısında Arap ırkçılığı ilericidir ve siyonist devleti tahrip etmektedir.

Bu slogan Orta Doğu toprağında bir Filistin devletinin yükselmesini kabul etmek için öyle iyi bir slogandır ki FKÖ ve Arap hareketi bu sloganı terk ettiği ölçüde her seferinde daha da gerici hale gelmekte ve İsrail devletinin yıkılmasına dair politik hattı da terk etmektedir.

Bu burjuva demokratik sloganın yükseltilmesi konusunda Filistin halkı içindeki en duyarlı ve en ileri muhafız olarak yalnızca biz konumlanacağız. Bu burjuva veya küçük burjuva bir "cesedi" sırtlanmak değildir. İsrar ediyoruz ki her sloganın rolü

kullanıldığı çerçeveye bağlıdır. Bu anlamda Troçki'nin Hitler iktidarı aldıktan sonra önerdiği taktiği hatırlatmak uygun olacaktır. İhtiyar bize Hitler'i seçmiş olan parlamentonun toplanması talebini yükseltme ve de bununla beraber parlamenter meşruiyet yoluyla küçük burjuvazinin faşizmden kopması ve proletarya ile birleşmesi için girişimde bulunabilme ihtimalini çalışmamız tavsiyesinde bulunmuştur. Aynısı Avusturya için de geçerlidir. Orada da, işçi sınıfının işçi demokrasisi veya proletarya diktatörlüğüne inanmadığı şartlarda Troçki işçi sınıfının seferberliği yoluyla burjuva demokrasisinin savunulması çizgisini önermiştir.

Tıpkı aşırı gerici bir parlamento kadar burjuva demokrasisi veya kurucu meclis, belirli şartlar altında ilerici veya geçişsel sloganlar haline dönüşebilirler ve öyle düşünüyoruz ki Orta Doğu'da bu rolü oynayan burjuva slogan da laik, demokratik ve ırkçı olmayan Filistin sloganıdır.

FKÖ önderliği bu sloganı terk ettiği ölçekte bu slogan, FKÖ önderliğine kendi silahıyla onu vuran şekilde bir bumerangla ona saldırmaya hizmet edecektir ve emperyalizmle anlaşmalar yaparak siyonist devlete karşı mücadeleyi terk eden tüm reformistlere karşı da bu geçerlidir. Biz, yegane "tutarlı demokratlar" olarak meydana çıkmalı ve Arap kitlelerin büyük davasını yüklenerek İsrail devletinin yıkımı için tüm mücadele araçlarından faydalanmaya hazır olduğumuzu ortaya koymalıyız.

FKÖ nedir?

Yöntemsel ve politik farklılıklarımız, mevcut duruma ve FKÖ'nün kendisine dair genel belirlemelerimizle çok yakından ilgi taşıyor ve bunlar üstünde toplanıyorlar. "Siyonizme ve emperyalizme karşı mücadele içinde bu özelliklerde (laik, demokratik ve ırkçı olmayan) bir devlet ortaya çıkarsa onu destekleyeceğiz. Ama bu slogana kendi sloganımız olarak sahip çıkmamız konusunda bizim için konu tam olarak net değil" diye yazarak İsrail ve emperyalizme karşı savaşta laik, demokratik ve ırkçı olmayan bir örgütün halihazırda varolduğuna inanmadığınızı ortaya koyuyorsunuz. Şüphesiz ki böyle bir örgüt 1948'ten itibaren başlangıç

düzeyinde ve FKÖ'nün kurulduğu 1969'dan itibaren ise gelişkin bir düzeyde mevcuttur.

Bizim için Orta Doğu'daki durumun anahtarı, İsrail devletine karşı Arap ve özellikle de Filistin hareketinin her daim olmasa da birkaç kere açık bir savaş haline gelmiş olan ama süreklilik arz eden savaşıdır. Bu savaş, Mısır'ın ve diğer Arap milletlerinin önderlik ettiği çatışmalar gibi devletler arası askeri çatışmalar veya büyük ya da küçük gerilla eylemleri gibi farklı şekiller altında genel veya sınırlı çapta ifadesini bulmuştur.

İsrail'e karşı sürekli savaş içindeki farklı millet ve milliyetlerden bir tek Filistin halkı FKÖ'yü örgütleyerek, bu laik, demokratik ve ırkçı olmayan örgütü ve siyonizme karşı savaşın öncüsünü yaratmışlardır. FKÖ'ye hemen şimdi mi destek olacağız yoksa savaşı kazanmasını, İsrail'i işgal etmesini, toprağını geri almasını ve bununla beraber kendini bir devlet haline getirmesini bekleyip de ancak ondan sonra mı destek olacağız? Eğer savaş bittiğinde destek olursak, işte o zaman bizim desteğimizin hiçbir anlamı olmayacaktır ve dahası slogan da geçişsel niteliğini kaybedecektir.

Siz FKÖ'ye herhangi bir politik partiden öte bakmıyorsunuz. Bizim için ise FKÖ, Filistin halkını temsil eden, laik, demokratik, ırkçı olmayan ve de savaş halindeki kendine özgü bir durumda olan bir örgüttür. FKÖ neredeyse bir devlettir çünkü vatanını geri alma ve bir devlet haline gelme mücadelesi içindeki Filistin hareketinin tümünü kucaklayan bir birleşik cephedir. Fiili hükümet FKÖ'dür ve tıpkı Nikaragua'da FSLN için yaptığımız gibi FKÖ'nün tanınmasını talep etmekteyiz. FKÖ, toprağından koparılmış bir örgütlü milliyettir ve toprağını geri aldığı anda bir millet haline gelecektir. FKÖ, kendine özgü bir millettir.

FKÖ'nün bu işlevini tanımadığınızda ve onu Filistinlilerin basit bir politik fraksiyonu olarak gördüğünüzde FKÖ'ye dair emperyalizmin belirlemesine "sol" bir temel bahşetmiş oluyorsunuz. Dahası, emperyalizm FKÖ'yü Filistin'in ulusal örgütü olarak tanımıyor, onu terörist bir akım olarak tanımlıyor. Öte yandan emperyalizm, kimsenin tanımadığı Filistinli şahsiyetlerle ve ara sıra da Batı

Şeria'nın ileri gelen Filistinlileriyle, İsrail'le işbirliği yaptıkları için pazarlık yapmak için hazırda bekliyor.

FKÖ'nün bu kendine özgü topraksız millet karakterini tanımamanız, bu toprağın siyonist ve emperyalist yağmasına onay anlamına gelmektedir ve Filistinlilerin ülkelerinden kovulmalarıyla beraber örgütlü bir milliyet olma niteliklerini kaybettiklerini savunanları haklı göstermektedir.

Bugün örgütlü Filistin milliyeti yaklaşık 5 milyon yurttaşa ulaşmaktadır ve bunlar iki kesimden oluşmaktadır: FKÖ'nün önderlik ettiği ve mülteci kamplarında yaşayan, çoğunluğu oluşturan kesim ile profesyoneller, teknik uzmanlar ve genel anlamda hali vakti yerinde orta sınıftan oluşan, Arap dünyası içindeki en ileri nitelikteki, çoğunlukla da Basra Körfezi ülkelerinde hizmet eden bir tabakanın oluşturduğu kesim. Bu kesimler kendi Filistin milliyetlerini unutmamışlardır, Arap ülkelerinde ve pek çok diğer ülkede temsilcilikleri veya büyükelçilikleri olan FKÖ'nün ya militanı ya da maddi destekçisidirler.

FKÖ ve hükümeti

FKÖ'ye dair, onun ilerici bütünselliğini hain, teslimiyetçi veya uzlaşmacı bir önderliğe sahip olduğu gerçeği ile karıştıran, sekterce nitelendirmeniz muhtelif sonuçlar doğurmaktadır. İlk olarak, FKÖ'nün tarihsel nitelikteki savaşı karşısında İngiltere'ye karşı Galtieri hükümeti tarafından yönetildiği için Arjantin'e destek vermeyi istemeyen sekterler gibi görünmektesiniz.

Fakat FKÖ önderliğinin, bizim düşüncemize göre laik, demokratik ve ırkçı olmayan bir Filistin sloganını terk etmesi üzerinde temellenen gerçek teslimiyetleri üstünden ona darbe vurmaktan da acizsiniz.

FKÖ'ye sosyalizm için mücadele etme çağrısı yaptığımızdan ötürü bizim biraz hayalperest olduğumuz yönündeki eleştiriniz de aynı mantıktan geliyor.

Bu slogan, bizim temel sloganımız olmasa da, yukarıda ifade edildiği gibi siyonistlerin tasfiye edilmesi ve laik, demokratik ve ırkçı olmayan bir Filistin'in kurulmasıyla ulusun yeniden kurulması için ülkenin geri kazanılması demektir; sosyalizm için mücadele etmesine dair FKÖ'ye yönelik çağrımızın temeli Filistin'i kendine özgü bir millet olarak görmemizdir. Tıpkı Şili'ye yaptığımız gibi FKÖ'ye de sosyalizm çağrısı yapıyoruz. Biz bunu FKÖ'nün burjuva veya küçük burjuva önderliğinden talep etmiyoruz, tıpkı Şili'de Pinochet'den talep etmediğimiz gibi. Tıpkı haklı bir savaşı güden tüm burjuva hükümetler karşısında yaptığımız gibi FKÖ önderliğini nasıl dikkatli ama sistematik şekilde eleştirdiğimizi ve ona hiçbir politik destek sunmadığımızı işaret etmeyi unutuyorsunuz.

Aynı kafa karışıklığı sizi bize Filistin ve Orta Doğu'da Troçkist partilerin inşasının gerekliliğine dair ajitasyon yapmadığımızı ifade etmeye götürmektedir. Hiç şüpheniz olmasın ki bu partilerin inşasına derhal girişmeliyiz! Fakat Troçkist partilerin inşası için ilk adım somut bir programdır. Biz de bu programı sunuyoruz: siyonizme karşı Arap kitlelerin seferberliğiyle desteklenen FKÖ'nün, siyonizmin devletinin tahribi ve Filistinlilerin, bir diğer deyişle FKÖ'nün geri dönebilmesi için askeri zaferi. Temel nokta budur. Bunun yanında, burjuvaziden kopan bir FKÖ'nün, diğer bir ifadeyle Arap burjuvazilerinden kopan ve sınıf mücadelesi güden bir Filistin devletinin yaratılmasıdır. Bizim sistematik şekilde ifade ettiğimiz şey budur.

Programın iki kutbundan hangisini, burjuvaziyle kopuşmayı mı yoksa İsrail devletini tahrip etmeyi mi vurgulamamız gerektiğini tartışabiliriz. Öyle düşünüyoruz ki Arap ve Filistinli kitlelere dair çalışmak istiyorsak, bu bizi şuna varmayı zorunlu kılmaktadır: siyonistlere karşı, içinde yeni bir önderliğe sahip olması için çabalayacağımız ortak bir mücadelede cephesi.

Bu yönelişle çalışıyor ve FKÖ içinde çalışmak istiyoruz. Devrimci partinin inşası için bizce en uygun, daha doğrusu yegane yöneliş, bunu FKÖ'nün en mücadelecisi ve en sömürülen kesimleriyle gerçekleştirmektir.

Eylül 1982